

2. *Articolul 9 alineatul (2) din Convenția privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005, și articolul 10a din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, trebuie interpretate în sensul că:*

— *atunci când un proiect care intră în domeniul de aplicare al acestor dispoziții este adoptat printr-un act legislativ, problema dacă acest act legislativ îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (5) din directiva menționată trebuie să poată fi supusă, potrivit normelor naționale de procedură, unei instanțe sau unui organism independent și imparțial stabilit prin lege;*

— *în ipoteza în care nicio cale de atac cu o natură și cu un domeniu de aplicare care au fost amintite mai sus nu ar fi posibilă împotriva unui asemenea act, revine oricărei instanțe naționale sesizate în cadrul competenței sale sarcina de a exercita controlul descris la liniuța precedentă și să deducă eventual consecințele acestuia, lăsând fără aplicare acest act legislativ.*

(¹) JO C 153, 4.7.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 octombrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-284/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 56 CE și articolul 40 din Acordul privind Spațiul Economic European — Impozitare a dividendelor — Dividende plătite societăților care au sediul pe teritoriul național și societăților stabilite într-un alt stat membru sau într-un stat din Spațiul Economic European — Diferență de tratament)

(2011/C 362/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și B.-R. Killmann, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și C. Blaschke, agenți, H. Kube, profesor)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 56 CE și a articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European — Reglementare națională care scutește total de reținerea impozitului la sursă dividendele plătite de filiale societăților-mamă care au sediul pe teritoriul național, în timp ce, în ceea ce privește societățile-mamă care au sediul într-un alt stat membru sau într-un stat din Spațiul

Economic European, aceasta condiționează scutirea totală menționată de atingerea pragului minim al participațiilor societății-mamă la capitalul filialei, stabilit în Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97)

Dispozitivul

1. *Întrucât a supus dividendele distribuite unor societăți stabilite în alte state membre, în cazul în care nu este atins pragul minim pentru participarea unei societăți-mamă la capitalul filialei sale prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/123/CE a Consiliului din 22 decembrie 2003, unei impozitări mai oneroase, în termeni economici, decât cea care grevează dividendele distribuite unor societăți al căror sediu este situat pe teritoriul său, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 alineatul (1) CE.*

2. *Întrucât a supus dividendele distribuite unor societăți stabilite în Islanda și în Norvegia unei impozitări mai oneroase, în termeni economici, decât cea care grevează dividendele distribuite unor societăți al căror sediu este situat pe teritoriul său, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.*

3. *Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 256, 24.10.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Bari — Italia) — Interedil Srl en liquidation/Fallimento Interedil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

(Cauza C-396/09) (¹)

[Trimitere preliminară — Competența unei instanțe inferioare de a adresa o întrebare preliminară Curții — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Proceduri de insolvență — Competență internațională — Centrul intereselor principale ale debitorului — Transferul sediului social într-un alt stat membru — Noțiunea „sediul”]

(2011/C 362/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Bari